

I PRACOWNIA RYSUNKU

PROF. DR HAB. JACEK STRZELECKI, PROF. ZW. UAP

jacek.strzelecki@uap.edu.pl

kom. 667 414 189

MGR ADAM GILLERT, AS.

adam.gillert@uap.edu.pl

kom. 606 884 827

Program I Pracowni Rysunku na rok akademicki 2020/21

Artysta myśli obrazem. Rysunek jest pierwszym, najbardziej naturalnym odruchem i bezpośrednim zapisem reakcji artysty na otoczenie, napotkaną sytuację, nastrój chwili. Może być notatką – koncepcją dla powstania obrazu, rzeźby, kompozycji przestrzennej. Może być także skończonym dziełem – spełnieniem artystycznych wizji. Wszystko to sprawia, że rysunek jest najbardziej osobistym przekazem wrażliwości i indywidualności artysty. Studia w pracowni mają na celu pogłębienie umiejętności manualnych, technologicznych oraz poznanie zasad kompozycyjnych. Duży nacisk położony jest na rozwijanie indywidualnego podejścia do postawionych problemów, poszukiwanie własnego języka przekazu i odpowiedniego dla tych poszukiwań doboru narzędzi i technologii.

W ciągu semestru student zobligowany jest do realizacji artystycznej przynajmniej czterech z poniższych zagadnień:

RYSUNEK JAKO BADANIE PRZESTRZENI

Jednym z podstawowych elementów kształcenia w sobie stale rozwijającej się inteligencji plastycznej jest kontynuacja prób nazywania przestrzeni w rysunku. Materii tej bardzo pomocna jest obserwacja światła. Dla zrozumienia schematu konstrukcji warto wyobrazić sobie anektowany dla potrzeb dzieła odcinek, jako układ współrzędnych w którym rozchodzi się właśnie światło, padające na różnorodne przedmioty, bądź kształty. Mogą one być wybarwione w odmiennych tonach, pochłaniających i odbijających promienie świetlne w różnoraki sposób. Udział w tym ma również obecność cząsteczek zawartych w składzie powietrza, jeśli mówić o odbiorze przestrzeni rzeczywistej. Jakimkolwiek narzędziem rysunkowym by się nie posługiwało, warto również pamiętać o naturze percepcji wzrokowej w odczuwaniu temperatury tonu, który się akurat powołuje we własnej kompozycji.

CZERŃ JAKO PUNKT WYJŚCIA

Sprawdzeniem dla własnej wrażliwości oraz umiejętności modulacji światłocieniowych, zwłaszcza powoływania światła w rysunku będzie odpowiedź w postaci wydobywania go przy użyciu jasnego narzędzia na ciemnym podkładzie, lub za pomocą gumki, z uprzednio całościowo zarysowanej powierzchni.

Martwa natura lub studium aktu (na podstawie fotografii udostępnionych do pobrania) –

metoda polecana dla studentów I roku.

RECYCLING W SZTUCE

Wraz z nastaniem panowania mnogości równoważnych rozwiązań w języku sztuk wizualnych postmodernizmu, coraz bardziej widoczną wartością warstwy znaczeniowej staje się autoreferencyjność dzieła, czyli jego samoświadomość bycia dziełem. W tym kontekście wielu artystów wpisuje się w tendencje do dialogu z funkcjonującymi w historii sztuki obrazami, rzeźbami, czy pełnymi ekspozycjami muzealnymi, co wynika z potrzeb odniesienia się do spostrzeżeń natury artystycznej, socjologicznej, kulturowej, bądź krytyki komentowanego zjawiska.

PERGAMON

Przykład placówki muzealnej z ekspozycją pozwalającą na przetworzenie kadru ujmowanego w dziele pod kątem dokonania:

- Rekonstrukcji
- Dekonstrukcji
- Pastiszu

WSZECHŚWIAT I JEGO ŚRODEK

Jedne z podstawowych, utrwalonych w globalnej świadomości symboli – flagi, emblematy, obrazy kosmogoniczne, czy nawet kadr zdjęcia profilowego sprowadzają się do symetrii i centralizacji obiektu graficznego. Wynika to pośrednio z umysłowej predyspozycji człowieka do stawiania siebie w centrum pojmowanego świata. Kompozycja oparta na planie koła lub kwadratu będzie w swojej naturze samozawierającym się mikrokosmosem, w który wpisuje się centralnie element przekazu komunikacji wizualnej. Propozycja własnej koncepcji odpowiedzi na temat.

ANALIZA KOMPOZYCYJNA

„(..) W kompozycjach obrazowych, w których relacje kształtów są czymś więcej niż zwykłym szeregiem uporządkowanych jednostek, oko z przyjemnością śledzi kolizje i paradoksalne zestawienia, wynikające z nagromadzenia rzeczy w przestrzeni.”

Powyższe zdanie zaczerpnięte od Rudolfa Arnheima ze „Sztuki i percepcji wzrokowej” częściowo sprowadzać się ma do reżyserii ukazania rytmów granic przedmiotów, które prowadząc wzrok patrzącego przez mnogość ukazanych kierunków i odległości kreślą wewnętrzną dynamikę kompozycji dzieła. Na podstawie wybranego przez siebie dzieła sztuki dokonaj analizy kierunków (wektorów), rozkładu światła, ciężaru, tektoniki i zaproponuj własną interpretację.

LINIA

„Najprostszą formą linii prostej jest linia pozioma. W ludzkiej wyobraźni odpowiada ona linii lub płaszczyźnie, na której człowiek stoi albo porusza się. Linia pozioma jest więc chłodną [z powodu pewnej pasywności], dźwigającą podstawą, która może być płasko przedłużona w obu kierunkach”. W. Kandyński „Punkt i linia a płaszczyzna”.

Znajdź swoją definicję linii horyzontalnej, poszukaj jej w pejzażu, wnętrzu, lub innej

wybranej przestrzeni.

NARRACJA POWTARZALNOŚCI

Powtarzalność kadrów miała wprowadzać element czasowości w kompozycję złożoną z pokrewnych sobie klatek. Odbiór wzrokowy takich zestawień prowadzi do skojarzenia z wrażeniem „trwania” przedmiotu oddanego w zwielokrotnionym ujęciu. Dobrym sposobem na prawdziwe poznanie natury tematu naszego dzieła jest zapis studyjny jego odśłon w odstępach czasu.

Np. „Akt schodzący po schodach” M. Duchamp.

Zaproponuj swoje rozwiązanie przedstawienia czasu i ruchu.

Wszelkie koncepcje i projekty przed końcową realizacją wymagają konsultacji.

STUDIA ANATOMICZNE

Rysunki modelu (np. z wykorzystaniem fotografii do pobrania).

I DRAWING STUDIO

PROFESSOR JACEK STRZELECKI

jacek.strzelecki@uap.edu.pl

phone: 667 414 189

ASSISTANT ADAM GILLERT

adam.gillert@uap.edu.pl

phone: 606 884 827

The programme of the 1st Drawing Studio for academic year 2020/21

An artist thinks in pictures. A drawing is the first, most natural impulse and a forthright depiction of the artist's sense of his surroundings, the situation itself and his emotions at the moment. It can be a note – a conception for a painting, sculpture, spatial composition. It may also become an independent work of art – the fulfillment of an artistic vision. All of that makes drawing the most personal medium for showing an artist's sensitivity and individuality.

Classes in the studio have a purpose of heightening manual and technological skills, and getting to know rules for composing an artwork.

There is a substantial distinction for the development of an individual approach for subjects of interest, and the search for an unique language for visual communication using appropriate tools and techniques.

During the semester each student is obligated to answer in the form of an artwork to at least four of the subjects included below:

A DRAWING AS A STUDY OF SPACE

One of the substantial elements of practice for developing your own artistic intelligence are continuing attempts to name space by drawing it. The observation of light is especially helpful in this matter. For understanding the ground rules of the construction of a drawing it is good to imagine yourself your frame, as a coordinate system in which light takes up space, covering up some objects and shapes. They may be different in tones, absorbing and reflecting light in diverse ways. In the process for perception of the image you receive with your sight, there is also the participation of particles in the air which the space contains. No matter which tool you would choose to use, it is highly rewarding to remember about the nature of sight perception and its tendency to interpret temperature, which may contribute to the frame depicted in the composition.

BLACKNESS FOR A START

Testing your own sensibility and skills for modulating light, try beginning your actual work process at the point of having a dark background (possibly drawn over, covered thick with traces of your tool, or manufactured dark) and approaching it with a white / light-coloured tool or an eraser.

Still life / nude study (based on downloaded files) – highly suggested for 1st year students.

RECYCLED ART

Since the equality of a mass amount of different narrations started dominating the post-modernism scene of visual arts, it started to be yet more visible for works of art to be self-referential, that is have a self-consciousness of being a work of art. In this context many artists are developing a dialogue with quotes and references to existing historical paintings, sculptures, or whole museum expositions, which is brought up for the purpose of commenting on the art piece because of notable artistic, sociological, cultural or critical observance.

THE PERGAMON

An example of a museum exposition, that allows many reinterpretations of a frame chosen for your artwork due to:

- Reconstruction
- Deconstruction
- Pastiche

THE UNIVERSE AND ITS CENTER

One of the fundamental, well known in world-wide consciousness symbols – flags, emblems, cosmogonic paintings and etchings, or even the frame of your profile picture can be brought down to the qualities, that they have in common – symmetry and the central depiction of the object in the graphic. For that consequence partially is responsible the

basic tendency of the human mind to place itself in the center of its familiar universe. A composition in a shape of a circle or of a square creates the impression of a self sustained microcosmos, the center of which is to carry the meaning of this form of graphical communication. Propose your own answer to this subject.

ANALYSIS OF THE COMPOSITION

„(...)In compositions that depict, in which relations of the shapes are something more than an ordinary a line of units collected in order, the eye with pleasure traces the collisions and paradoxal compilations, the result of the accumulation of objects in space.”

The sentence from Rudolf Anheim's „Art and visual perception”, quoted above relates to editing the rythms of edges and shapes of objects, so that multiple angles and segments lead the viewers eyesight, drawing the internal dynamic of the composition. On the basis of a work of art of your choosing, depict an analisys of the angles (vectors), the way light is showed, the weight and tectonics and propose your own interpretation.

THE LINE

„The simplest form of a streight line is the horizontal line. In human imagination it responds to the line or the surface on which a human stands or moves. The horizontal line is therefore a cold, (due to some pasiveness) lifting base, which can be pre-longed in both directions.” W. Kandyński „Point and Line to Plane”.

Find your own definition of a horizontal line, look for it in the outdoors, in an exterior, or any space of your choosing.

THE NARRATIVE OF REPETITIVENESS

Repetitiveness of frames is a example of introducing a timeline in a composition containing similar depictions. The visual reception of such a compilation leads to the assotiation with the impession of continuance / lasting of the subjets depicted in multiple shots. A good way to truly get to know the nature of the theme of your artworks in a continuing approach to capture its process of its changes during time.

For example Marcell Duchamp „Nude descending a staircase”.

Propose your own solution to the subject of showing time and movement.

All projects and concept – forms before implementation are to be consulted.

ANATOMICAL STUDIES

Drawings of a model (for example with downloaded images)